

שתי הלחם פרק אחד עשר מנחות

מסורת הש"ס

(א) וְנֹחִים סָא : קטו :
(ב) מוֹסַפְתָּא דְּנֹחִים פִּי"ג ה"ב
נֹחִים ס : ג) [מַעֲנִית כֹּה] :
(ד) [בְּמִדְבָּר כֹּה] : ה) שִׁיךְ לַע"ב,
(ו) ג"א דִּמְרִינן אַע"פ שִׁנְט
אֶחָל מוֹעֵד הוּא הֵינּוּ כו' : ז"ק,
(ח) ז"ק מ"ו, (ח) נַע' בְּנוֹס'
דְּנֹחִים דָּף סָא ע"א וַע"ב
בְּאוֹרְךָ, (ט) ל"ל וְנִשְׁמַעְתָּן הִיוּ
מִוִּידִין כו' וְנִשְׁמַעוּ בְּנֵי,

תורה אור השלם

- [illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

מִמֶּנּוּ כוֹרֵם יֵיחַ לֵב כְּסֹדֵר. חֵה הַדְּפוּס שְׁהוּא נֶאֱפֵחַ בּוֹ מִרְצוֹעַ וְהֵייוֹ
מִמֶּנּוּ מִיבֵּה פִּרְוֵה שֶׁשׁ לֵה שׁוֹלִיִּים רַחֲצִים וּמִרְצוּעִים: אִימָא וְפִיֵּה
וְזוּמָה בּוֹ. הַיְּהוֹלִיִּים עֲשׂוּיִין כְּסִפְיָה: מִמֶּנּוּ דּוֹקֲרֵנִין. מִמֶּנּוּ הַיְּקִיִּים
דְּדּוֹקֲרֵנִין קִיִּים שֶׁשׁ בִּזְכֵּן עֲנִפִּים הִרְבֵּה דִּהּוּ מִפְּזֻלִּין: וְנִפְלַל בְּמַסְעוֹת.

שְׁנוּסָעֵין יִשְׂרָאֵל בְּמַדְבַּר מִמְּרָקִים
וּמִשְׁכַּן וַיּוֹשִׁיעֵם הַשָּׁמַיִם עִם הַלֵּחִם
לְדַמְכִּיר (בְּמַדְבַּר ד') וְעַל שֵׁלֶחַן הַפִּנְיִם
לְפָנֶיהָ בְּגַד מַלְחָמָה נִכְסָף לָהֶם
וַיּוֹשִׁיעֵם אִלּוּ לֹא: בְּחַיִּיתוֹ נִכְסָף בִּיּוֹאֵל.
סו' וַיּוֹשֵׁעַ חוּץ לְקִלְעִינִם דְּכַמְכִּיר
הֵיטֵב לְאַהֲרֹן וְלִבְנָיו וְאֶחָיו בְּמִקְלֵם
הָרֹדֶס (בְּמַדְבַּר ח'): וְלֵחֶם הַמִּסְתִּיד עָלֵינוּ
כִּלְמָה בְּקִדּוּשָׁהּי קָאִי: מִקּוֹמוֹ.
ל' שֶׁל שׁוֹלְחֵן: בְּמַסְוֶדֶר. עַל הַשֵּׁלֶחָן:
[בְּמַסְוֶדֶר]. שְׁעָרֵינוּ לֹא הִיגִיעַ זְמַן
לְסַכֵּךְ אֶת זֶה עַד הָאָה שְׁנוּסָעֵינוּ מִ"מ"
וְחוּץ מִמֶּנּוּ הָיוּ הָרֹדֶס נִשְׁטָנָף אֶתֵּן
עִמָּנוּ עַד הַשָּׁמַיִם וְדִבְּרֵי מִמֶּנּוּ יִשְׂרָאֵל
צָבִיר לָהֶם: כִּי לֹא מִסִּיק לִיָּה. מַעֲוָה
הַשָּׁמַיִם נָמִי לֹא אִפְקִיָּה מִמֶּנּוּהָ לִיָּה:
וְדִבְרִים. לְהוֹרֹת אֲחֵיהֶ דְּרָג יֵסַר רָשָׁיו
וְלִמְעֵי אֲמַנְעֵי וְאִחֵיהֶ אֲחִינִי: קְדִישׁ
נִשְׁנוּסָעֵינוּ. [א'] שֶׁהַפְּרֻכֹּת נִגְלָלוּ: קְדִישׁ
נִפְסִילִים בִּיּוֹאֵל. שֶׁאֵין לָהֶם קִלְעִינִם
אֲמַנְעִיָּה הַמִּתְנַהֵּם קְדוֹת חֲצִיץ וּמַזְוֶרֶעִין
נִשְׁתַּלְחִין חוּץ מִמִּתְחִילָת מַזְוֶרֶעִי
וּמִמֶּנּוּהָ יִשְׂרָאֵל וְהִי מַהֲלִיכִים בְּסוּף
וְתַחַת כְּדֹאמֶר בְּדִבְרוֹת (ד' ד' ח'). אֶת
הַבַּב בְּסוּפֵהָ [ח'] חֲצִיץ חוּץ לְמַחֲנֵה לִיָּה:
וְיֹא אֶת מוֹעֵד דְּרוּקָה הוּא. אֲלֵיכִי
וְהִגְלָלוּ הַפְּרֻכֹּת דְּקַתְּמִי לִיָּה: הִ"ג
וְהִפְּלוּ קְדִישֵׁי נָמִי לֹא לִפְסוֹל בִּיּוֹאֵל וְיֹא
וְהִלֵּךְ מוֹעֵד לֹאֹ דְּרוּקָה הוּא אִפְּלוֹ לָהֶם
נִפְסִינִם נָמִי לִפְסוֹל: אֲלֵא כִּי אֶת
יְבִין אֲמֵר. הוּא מוֹעֵד לֹאֹ דְּרוּקָה
וְהִלֵּךְ דִּבְרֵיהֶם הוּא לְדַחֵם וְאִי דְּמַכְסִיר
וְלִמְרַדֵּר דְּכַמְכִּיר לָהֶם מַמִּיד עָלֵיהֶ יִהְיֶה
מִדְּקַתְּמִי שֶׁ"מ". מִדְּקַתְּמִי
וְשֶׁדִּשִׁים נִפְסִילִים מִשּׁוֹס פְּסוֹל יִזְלָה: יֵ"ש
וּמִתְחִילָת עַד בְּהָקֵר: מִיִּדֵּם מִיִּדְּלוֹ.
לְקִלְעִינִם: בְּלִילֵה לֹא מָזוּ עֲקָרִי. דְּכַמְכִּיר
וּמִשּׁוֹס בְּרִישָׁה וְהִדֵּר לִילֵה קִמ"ל:
רִמְיָנִיָּה. [ב'] דְּקַתְּמִי חֲצִיץ וּמַזְוֶרֶעִין
נִשְׁתַּלְחִין חוּץ מִמִּתְחִילָת מַזְוֶרֶעִי כִּי בְּנוֹמָאֵם
גּוֹן שְׁרָוִי צִיבֹר טוֹמִאִים כְּדֹאמֶר
פְּסִיחִים ד' סו': אִישׁ נְדָחָה לִפְסָח
וְיֹא לִיָּה צִיבֹר וְטוֹמָמָת מִתְּהוֹמֶה
הַמִּתְנַהֵּם דְּכַמְכִּיר (בְּמַדְבַּר ט') טוֹמָא
נִפְסָח אֲבָל לֹא וְיִדְּרַע וְיִרְעַת
וְרִבִּי

בליליא לא מצו עקרי קא

מצורעין ליכנס לשם אמר רב אשי לא קשיא הא ר' /

שחטת שחטת עד שיסמך קול שער גדול שנפתח למצוה צעלתה ואז יקלס הוא ללכת כמנוחה צפרק צמחא דזמתי (דף קטז:) וי"ל דלכ"י ככגון שמוצאם והקלעם צמקון וי"ל דמשמע חז"ל ונסק אהל מועד כקונטרס דמקמי קדשם ונפסלי דאי חז"ל סולקו מנסעות ומה ישיה צליה מימה ללמא נפקא מינה היכא דנעסו צמלמט היז דקדשי שפולתא דרבי יוחנן ורבי יהושע צן לוי דלכ"י צליה הפיט ומסר אה היו חמומין מדאורייתא לא היו יכולין ליסע משום איסור הוצאתם לנחם צליה ואי הוא אמרינן קדשם פטס לא היו נוסעין אלא אז צ

ה' לה בתתור * ודומה *
 ימא ופיה דומה כמין
 ואן דאמר כמין ספינה
 גינפין של זהב היו שם
 דקרנן היו שסומכין
 דומה כמין ספינה
 לחם הפנים נפסל
 במסעות רבי יוחנן
 אמר נפסל וחד אמר
 נפסל דכתיב * כאשר
 יחיו נפסל ביוצא אף
 ואן דאמר אינו נפסל
 עליו יהיה ואידך גמי
 כן יסעו לאידך גיסא
 ממקומו לא מיפסל
 ממקומו לא מיפסל
 חם התמיד עליו יהיה
 אמר ¹⁶ במסודר דכולי
 פליגי במסולק מאן
 שר יחנו כן יסעו מה
 אף בגמיעתו מיפסל
 נפסל דכתיב * ונסע
 סע אהל מועד הוא
 יחנו כן יסעו לאידך
 לא מפיק ליה לא
 לא מפיק ליה לא
 כתיב ונסע אהל מועד
 ויחיו ואידך ¹⁷ ממחנה
 נפקא מיתבי ¹⁸ בשעת
 נפסלין ביוצא וזבין
 למחיצתן מאי לאו
 בר מלחם הפנים מה
 קא הוא אפילו קדשים
 דוקא הוא אפילו לחם
 ארבע אמר מר אמר
 מולק ולא פליגי אמר
 מסעות בלילה דאי
 מסעות בלילה אימת
 יא משום יוצא תיפוק
 פשיטא ¹⁹ ללכת יומם
 מאי הני מילי היכא
 דלא עקור ביממא
 הפרכות הותרו הובין
 ליעזר הא רבנן דתנאי
 רבי

צה.

ה א מ"ה פ"ה מהל' תמידין
ומוספין הל' ט:

מוסף רע"י

בשעת סלוק מסעו.
שמוירדין את המושבות את המשכן
ומסלקין את המושבות את המושבות
בשעת חזרתו מן המדבר קדשים
בפסלין, בשר קדשי קדשים,
וקס"ד מפני סילוק המושבות
הוא מדרקתו חזון ומלורו
משלחין שאלו מורש נוסן
לדגני ששניין ולא צו למנות
יוס נשאי הארון בלמורין
לקמן (דף ס"א) "ע"פ שנסע
אל מועד אלו (בזח"ס)
הגללו הפורבתי. ס"א
נגללין בשעת נסיעתו, והיו
נוסעין כולן ואלו זכ"ס
ומלורו ונכסין במחנה
(תענית כ"א).

שיטה מקובצת

[illegible]

(ג) מצפּרָא :

[illegible]

ה'רמ"ה): [ד] כו' אבל:
סולק ל"ש ונמחק: [ט] שנסעו
לא הספיקו לאכול אותם עד
[יד] פליגי ממשקנא דשמעתא
חק: [יח] מסע דגל: [יט] בלילה

קנים שיש בהן ענפים הרבה ודיהיו מפוצלין: א) אם היה: ה) על השלחן חיבת של נמחק: ט) חיבת
כ"ע אל פליגי דלא איפסל דהא חביב לחם הפנים חמיד כי פליגי במסולק שלקוה בשבת וסדרו אח
שנסט: ז) אותן חבינים עומה על השלחן ודגלי: טו) שהנורבות נגללי: יג) ורמיהו דאל: יא) טעא נפני
[משמטע] י) קודם שנפרק אהל מועד מכל וכל: יז) חיבת אהל נמחק: יו) חללה גונוסני חיבת גונושא
חיוב דלא איפסל: